

**„Imala sam jaku
želju pomoći tamo
gdje sredstava nema
u izobilju.“**

Dr. Sylvia Sesé je liječnica,
specijalist internističke
medicine, u bolnici Monkole,
apostolskom djelovanju Opusa
Dei u Kinshasi, u Demokratskoj
Republici Kongo.

4.10.2010.

Sylvia Sése je liječnica internistica u
bolnici Monkole u Kinshasi
(Demokratska republika Kongo), gdje

usavršava tropsku medicinu i već devet godina radi i podučava. Dr. Sesé je rođena u Barceloni, gdje se školovala i stekla svoja akademska zvanja. Pored diplome doktora medicine, stekla je i diplomu na studiju teologije.

Dr. Sesé se vratila ovog ljeta u Barcelonu kako bi s članovima svoje obitelji podijelila radost koju je iskusila posvetivši svoj život i profesiju onima kojima je pomoć najpotrebnija.

Što Vas je prije devet godina dovelo u Kinshasu?

Iz bolnice Monkola, apostolskog djelovanja članova „Opusa Dei“, 2001. godine sam dobila poziv kako bih se pridružila njihovom osoblju. Malo po malo, Monkole je postala medicinski centar – uzor za cijelu zemlju. Došla sam kad je rast bolnice zahtijevao sve više liječnika, ne samo za rad s pacijentima, već i za rad sa

studentima. Meni je bilo ponuđeno osnivanje odjela internističke medicine.

Kad ste odlučili preseliti u Afriku, niste li već bili dobro situirani u privatnoj bolnici na Kanarskim otocima?

Da, istina je, ali istovremeno sam imala jaku želju pomoći tamo gdje sredstava nema u izobilju, a bila sam dobro upućena u to kako postoji ogromna potreba za medicinskom skrbi u Africi. Privukla me i mogućnost dobivanja pozicije u nastavi, stoga jer mislim kako je prenošenje znanja jedan od najvećih mogućih doprinosa ovom kontinentu. Demokratska republika Kongo još uvijek trpi strašne posljedice građanskog rata, a naročito u području obrazovanja i medicinske skrbi. Pozicije koje su mi bile ponuđene su upravo

kombinacija dviju komponenti koje su značajne za razvoj svake zemlje.

Koju ulogu ima vjera u ovoj afričkoj „avanturi“?

Da nije bilo za vjeru i kršćanski život, koji nastojim slijediti, ponuda da se profesionalno posvetim onima koji imaju najveću potrebu možda ne bi bila tako privlačna. Ovih devet godina sam nastojala živjeti s ljudima Kinshase i moram priznati kako mi to pričinja užitak.

Ljudi su ovdje jako topli i okruženje je puno srdačnije, sklonije humanijim odnosima, uz manje strke i nadmetanja.

Nakon tolikog vremena provedenog tako daleko, niste li se zaželjeli vratiti u Španjolsku?

U ovom trenutku, ne. Monkole još uvijek ima puno potreba, naročito zbog načina na koji se širi, od 1991.

godine, kada je osnovana kao mala klinika u Mongafuli, gradskoj četvrti Kinshase. U prvim godinama, naglasak je bio na brizi o djeci i trudnicama; sada su pridodani odjeli: pedijatrije, internističke medicine, kirurgije i ostalih usluga. Poduzeta je i značajna investicija za potrebe obrazovanja i formiranja medicinskih kadrova, a pokrenuti su preventivni medicinski programi u školama udaljenijim od bolnice. Uskoro se otvara novo krilo sa 150 bolničkih ležaja. Daljnji značajniji planovi uključuju opremanje banke krvi, nečeg što je apsolutno neophodno za prevenciju bolesti, naročito kod djece, kao i sredstva neophodna za ranu dijagnostiku zaraze HIV virusom. Svima nama koji radimo u bolnici Monkole je jasno kako nije dovoljno samo pružanje pravodobne medicinske skrbi, već i osobna pažnja, skrb o ljudima kako se nikad ne bi osjetili usamljenima.

Kako članica Opusa Dei živi svoju vjeru među ljudima koji su tako demonstrativni i izražajni u pripadnosti Afričkoj Crkvi?

Naučite se prilagoditi na to. Istina je, ljudi izražavaju svoju vjeru gestikulacijama, kroz glazbu i ples, što je u redu sve dok ne ometa unutarnju dimenziju vjere. Iz osobnog iskustva mogu reći kako smo međusobno obogaćeni, a razmjena tradicija i gledišta pomaže nam svima u rastu u vjeri.

**Samuel Gutiérrez // Catalunya
Cristiana**